

BU DİL KONUSU ÇOK ÖNEMLİ. ÖYLE ANLAŞILIYOR Kİ, SAYIN ERDOĞAN DA BU KONUDA KEMALİSTLERİN YAPTIĞI TOPLUM MÜHENDİSLİĞİ HATASINA DÜŞÜYOR!..

Münir Aktolga
Mayıs 2017

Sayın Erdoğan'ın dil konusundaki çıkışından sonra bir AK Parti Milletvekili de "EŞİM" kelimesine karşı çıkmış! Erkek kadının REFİKİ, kadın da erkeğin "REFİKASI" imiş, yani, karı koca birbirlerinden bahsederken böyle demelilermiş!.. Çok merak ediyorum, örneğin televizyona ne diyecekler!? Hani Kemalistler uçağa "gökgötürsel kaldırkaç" demişlerdi ya, bunlar ne diyecekler merak ediyorum!.. Süreç, bütün dillerin Türkçe'den doğduğuna ilişkin „Güneş-Dil“ teorisine doğru gidecek galiba!..

Bunun adı Kemalistlerin yukardan aşağıya doğru Devlet eliyle toplum mühendisliği yaparak yeni bir dil ve ulus yaratma çabasına-tam tersinden „restorasyoncu“ bir mantıkla- devamdır!.. Ama, öyle emir komuta zinciriyle ne yeni bir dil, ne de yapay yeni bir ulus yaratılabilir!! "Öztürkçe" falan diye Batı kökenli kelimelerin yerine uyduruk şeyleri koyarak, veya Arap-Fars kökenlileri koyarak nereye varabilirsiniz ki!?...

İkide bir „ecdadımızdan“ bahsedenlere bir hatırlatma yapalım: Bizim ecdadımız Sultanlar değil Horasan erenleridir... Ve eğer bizler o kurucu ruhun- Horasan erenlerinin- tarihsel devrimci torunlarıysak, bizim stratejik zihniyetimiz çok kültürlülüğe dayanır... Daha ne istiyorsunuz, tarihsel devrim süreci içinde diğer halklarla da kaynaşarak bir sentez yaratma yoluna girmişiz; Araplardan da almışız, Perslerden de Bizans'tan da, Batı'dan da... Bize düşen, bütün bu kültürel öğeleri kaynaştırarak 21. Yüzyılda küreselleşme sürecine önderlik yapabilmektir...

Birkere daha altını çizelim, „Uluslaşırken küreselleşmek „ mantığını kavramadan bir adım bile atılamaz¹... Türkiye ya küresel demokratik devrim yolunda yürümeye devam edecektir, ya da 20.Yüzyılın yapay ulusalcı-restorasyoncu karanlığında debelenip duracaktır...Yazık oluyor, vakit kaybediyoruz.. "Kıraathaneyle" „Arenayla“, „Refikayla“ falan uğraşacağımıza arkamıza küresel demokratik devrim rüzgarlarını da alarak „2023-2071 hedeflerine“ odaklanalım!..

Dil konusunda daha önce bir çalışmanın linkini veriyorum:

<http://www.aktolga.de/m13.pdf>

Bu arada, Facebook'ta bir arkadaş benim daha önceki bir çalışmadan bir alıntıyı yayınlamış. Başka bir arkadaş da bu konuda bana bir soru sormuş. Konu çok önemli olduğu için bunları da yazı haline getirdim!..

DEVİRİM NEDİR, TÜRKİYE'DE OLANLAR NEDİR?..

Alıntı şöyle: „Devrimleri yapanlar belirli bir ideoloji peşinde koşan profesyonel-toplum mühendisi devrimciler değildir! Basit insanlar yapar devrimleri. Çünkü, devrim dediğimiz şey, belirli bir ideolojik-bilimsel görevin yerine getirilmesi değildir! Devrim, yaşanan

¹ <http://www.marmarayelhaber.com/Munir-AKTOLGA/38043-Uluslasirken-Kuresellesmek>

hayatın bir zorunluluğu olarak gerçekleşir. Yani insanlar (biz “devrimciler”! gibi) illaki devrim yapalım falan diye devrim yapmazlar! Hayat onları öyle bir yere getirir ki, yaşamak-yaşamı devam ettirme kavgasını sürdürebilmek, varolmak için devrim yapmak zorunda kalırlar! Aslında onlar o an devrim yaptıklarının falan da bilincinde değillerdir. Önce, ne yapmaları gerekiyorsa onu yaparlar, sonra bir de bakarlar ki, bütün bu yapılanlar bir devrimmiş!

Aslında bütün bunların o klasik Marksist felsefenin temeli olması gerekir: Madde ile düşünce arasında önde gelen daima maddi gerçekliktir. Bilinç, düşünce daima geriden gelir. Hangi “solcuya”-“Marksiste” sorsanız bunları size ezbere söyler! Söyler ama pratikte tam tersi olur! Çünkü artık ortada bir ideoloji vardır. Üretilmiş bir bilgi temeli-bir software, program vardır..Bir kere üretildikten ve zihinlere yerleştirildikten sonra yeni bilgilerin üretilmesine temel teşkil edecek olan “bilgi temeli” odur artık. Ve öyle olur ki, o andan itibaren “solcu”-“Marksist” olmak, maddi gerçekliği, daha önceden üretilmiş olan bu bilgilere-ideolojiye-göre düzenlemek olarak anlaşılmaya başlanır. İşte Marksizmin-solculuğun pozitivist bir toplum mühendisliği faaliyeti haline gelmesinin özü budur. Hem, dersin ki, maddeyle bilinç arasındaki ilişkide önde gelen maddi gerçekliktir, ama hem de, nasıl olsa elde daha önceden üretilmiş bir bilgi-ideoloji-bulunduğu için-ve de bu “bilimsel-bilişsel bir bilgi” olduğu için- onu maddi gerçekliğin önüne koyarak maddi gerçekliği ona göre “değiştirmeye”-“düzenlemeye” çalışırsın! Bunun da adı “devrimcilik” olur-“Marksizm” olur!. İşte, “toplum mühendisleri” dediğimiz “profesyonel devrimcileri” türeten mekanizmanın özü budur. Marksizmden pozitivism türetmenin hikayesi budur. Marksizmi içdiş etme sanatı da diyebilirsiniz buna. Yap bilişsel bir şablom, koy bütün ülkeleri de bunun içine, al sana devrim teorileri!..1917’de yapılan da bundan başka birşey olmadı zaten. Ama görüyorsunuz sıfıra sıfır elde var sıfır!..“

SORU: "Peki o zaman sayın M.Uçum'un söylediği gibi 15 Temmuz "karşı devrime karşı bir devrim" olmuyor mu"?

BENİM CEVABIM: 15 Temmuz tek başına "karşı devrime karşı bir devrim" değildir. 15 Temmuz karşı devrim girişiminin önlenmesidir o kadar...

Aradaki fark ne mi? Fark şu: AK Parti ile birlikte başlayan süreç, genel olarak, zamana yayılarak gelişen burjuva devrimi sürecinin bir aşamasıdır. Yani, Beyaztürk Devletçi statükoya karşı aşağıdan yukarıya devrimci bir atılımdır.

1-Bu süreç başlangıçta küresel dış dinamikleri de arkasına alarak, aynı zamanda küresel demokratik devrim sürecinin bir halkası olarak da gerçekleşmiştir..

2-Daha önce Beyaztürk-Devlet sınıfının müttefiği konumunda olan İstanbul burjuvazisi de bu aşamada en azından sessiz kalarak bu süreci desteklemiştir. Çünkü, Özal’la birlikte dışa açılmaya başlayan Türkiye'nin bu yolda ilerlemesi onların da işine geliyordu...

Bu açıdan bakınca AK Parti olayı başlangıçta bir koalisyon olarak ortaya çıkmış ve iktidar bu şekilde alınmıştır...

Ancak daha sonra koalisyonun içinden bir kanat-jakobenler-Devleti ele geçirme aşamasına gelince bir tür güç zehirlenmesi nedeniyle, "Tanrının yeryüzündeki gölgesi" kabul edilen Devleti "göklerden gelen bir karar" gereğince ele geçirdik anlayışına

kapılarak, lideri adeta mehdi gibi algılamaya başlamışlar ve devrim sürecini, eski sistemin içinde Devleti ele geçirme mücadelesi olarak anlamaya başlamışlardır...

Olayın özü budur. Bu nedenle, ben hep devrimin iki aşamada gerçekleşeceğini söyleyegeldim... Bütün bu söylenenleri Fransız İhtilaliyle kıyaslarsak, şu an bizde yaşanan Fransa'daki o jakobenler dönemine benziyor...

Bir nokta daha: Devrim (bizim eskiden savunduğumuz gibi) "ezilenlerin ezenleri alaşağı ederek iktidarı onlardan alması" değildir. Devrim, eskiden beri varolan üretim ilişkileri sisteminin içinde yeni bir sistemi-ilişkileri-temsil eden unsurların, tıpkı ana karnından doğup gelen bir çocuk gibi eskinin içinden çıkıp gelmeleridir.

Sayın Uçum'un devrim anlayışı bizim eski "solcu" devrim anlayışına benziyor!.. "Türkiye'nin zencilerinin" ("Çevrenin") „Beyaztürkleri“ iktidardan indirerek kendilerinin iktidar olması, Devleti ele geçirmeleri devrim değildir... Eğer olay bu kadarla kalırsa bu, eskinin içindeki bir iktidar değişiminden öteye gidemez... Ve devrim süreci yolundan saparak eskinin içindeki bir reaksiyon-restorasyon halini alır... Şu an bizdeki gidişte olduğu gibi... Ama tabi bütün bunların altında yatan o jakoben ruh oluyor...

Türkiye'de gelişmiş bir kapitalizm var, bu nedenle Türkiye bu dönemeci de dönecek, yolunu bulacaktır, karamsar olmaya gerek yok bence...